

Sv. Klemens

D O Ž A T Á

=====

Úvod:

Tam ta je zima a tam ten je chlad.
Přadleny dopřadly -
a ustal maškar rozvilý rej.
Zafučel jarní výtr!

Do pole! Do pole!

Přeorat meze a zaseti chléb!

Do pole! Do pole!

A hanácká zem přijala sémě.

- - - - -

F.S. Procházka, z Ječmínkovy svatby:

Toho léta lán i sad,
dal, co nejvíc mohl dát,
tvrdé klasy o stu zrnech
jako jantar skanutý,
nakynuly, ohnuty,
na všech polích, ba i v trnech.
na sáh stébla rží a žit
vysokým se lesem táhla,
kosířá se blýskal třpyt,
a srp syčel v les ten znáhla.
Mandel houští k mandeli,
dlouhé vozy v zlatém prachu
cestami se kácely.

- - - - -

Dokončeno dílo velké -
k prasknutí jsou stodoly!
B u d e c h l e b a !
Teda chlapi, žensky, chaso,
dík za vaše mozoly!
Radostí a zpěvem, tancem
slavme naši DOŽATOU!
=====

3. obraz

/před žudrem. Dívky připravují věnec a zpívají.
Dívky ozančeny římskými číslicemi, hoši arabskými./

1.

Píseň: Třebčón, Lotin, Slatinke, po Kosiřem zámek,
Slatěnice v dolně, je tam pěkné hájek.

- 1./ Decky tes mě říkával, že te si mě vezmeš,
až to svoje jarní žetko, pod háječkem zežneš.
- 2./ Ož s te svoje jarní žetko pod háječkem zežal
eště sis mě, muj senečko, eště sis mě nevzal.
- 3./ Podivé se moja milá, na te sochó jedlo,
až se ona zazelená, teprv si tě vezmo.
- 4./ Já sem se na ňo divála, dneska aji včera,
přenešťastná ta jedlečka, proč se nezeleňá?
- 5./ Jak pak se má ~~maň~~ zazelenat, dež má sochó kořen.
nése te mně muj senečko, nése te mně hoden.

2.

/vejde kecón/

Koc: Robe nezdžujte se zpíváním a pohnite, ať ste s tém
věncem hotove, abehme měle te ceremonie za sobó
a mühle se trocho poselnit nějakém tém hitem režné.

I. Ve, Kocórko, meslite jenom na ten trenk.

Koc: Šak nám po žních v krko vepráhlo jak na póště.

II. Zavděte si serkovice, tó zaženete žizeň a eště omládnete.

Koc: To bech potřeboval! Smazat se řheto nekolik křóžku abeh vám muhl falde vevětrat.

III. To eště dokážete!

Koc: To teda máte pravdo, pře sele so. Šak ve žně sem zhazoval měřeco za měřecó. Tak sem to bral /ukazuje/ přes celó šeřke pole a šmicál sem do teho až se z kose kóřelo. /smích/

IV.: Kocórko, nepodpálel ve ste tóm šmicáním Dokópiium mandele?

Koc: Viš, děvčeco, možny be to belo. Deť dež sem se rozente dotente /rozežene se/ tak kosa bela tak rozžhavená, že si od ni pantáta Dolénku zapalovale fajfko. /smích/

V. Ve omite prášt: Kocórko!

Koc: Já prášet? Děvčeco, to bes mě muhla orazet!

I. Kocórko, dež ste tak selné, toš přendite k nám na mláčení.

Koc: No a jak bodem mlátit? V šesteřeco?

V ohlivě prase kviči /rytmicky říká a klepe na kolena/

Nebo: Bochte v pece, chlib na pece.

Vite, já ale nérač. Poť dom, poč dom! Teda ve dvoji co.

II. Vidite lenocha starvho: Poť dom, poč dom. To se me novéic lébi. To meslim klepate hmeť od rána.

Děvčata se posmívají: Poť dom, poč dom!

I. A Kocórko, nechcete, abe vám pomáhale pře mláčení tetka Šťoralka? Nejak toze moc se kolem nich točite.

Koc: E déte mě pokuj. S tó he mi to nešlo do note. Ta teho vic nadělá hebé než rekama. Od starých bab rač dál než k nim bláž!

II. Jenom neřikéte, kde se tetka vřznó tam ste e ve. Nebode naposlede z teho eště svajba?

III. To beste nás, Kocórko, mosel pozvat.

Koc: Teda debeschtěla bet nevěstó, to bech se nerozmóšlel. Ono mladá a stará je rozdíl, Deť vite jak to decky zpi-vám /píseň/

Žádné nevi jak je mně, deš mě stará obejme

/vejdou hoši/

1. Tak se bavíte s Kocórkem a práca vám meslim tróí.
2. Za chvílko toľ bude Málka, nastrojená jak ružečka.
Take rehtář još só přechestané.
- II. Nebujete se, věnec bude hneť odělané a nastrojeny sme.
Kde ste nechale Tónka?
3. To vite chodi pořáť za Málkó jak její stin. Nemuže se
veselke dočkat. Má strach, abe mo Málko nekdo nepřebíral
než spadnú z kazatálnice.
- IV. Já meslim, že bodé mět ohláške ce nevidět. Eště letos
bude Málka isto istě paňmámó.
- V. Dobře, že sme jo vebrale k předávání věnce. Bode to
pro ňe rozlóčení s beztarostném ževóseri.
1. Šak se s Tónkem bude mět dobře.

4.

Strážnik: /vejde/ chaso, chaso, Málka de a rehtář s rehtářkó
još na nás čekaji /Děvčata vstávaji/ Přechestóte se.
Jak na vojně! Jak rehtář vendé za stavení, tak sposťte!
Já vás bude komandovat.

II. Jenom si zalezte nekde do Kóta. Me to dovedeme bez vás.

5.

/vejde Málka a Tónek/

Děvčata a hoši: Jó Málko ce se jak obrázek.

Málka: Nepovidéte! Se jak každá jiná.

1. To máš Tónko radost.
- III. Toľ si vem Málko věnec. Děláš první žnečko.
A ve děvčata, ce máte říkání, díte k nim.
- IV. Tento věnec dáte, chlapi na tyčko. Bedem pod
něm tancovat.

6.

/vejde rehtář, rehtářka, pantáti a panimáme.

Chasa: Pantáte a panimáme,
me vesnioká chasa,
neseme vám věnec,
ze sanyho zlata.

Zpěv:

Pochválen bož Ježíš Kristus, vinšujeme vám,
tento věneček zelené darejeme vám.

Ve ho z lásky přejmíte a za nás se nestoďte,
dé vám Pán Buh požehnání na tento světě.

Tento věnec je ovité z polního kviti,
ze rže, z ovsa, z ořešene, taky ze žeta.
Na něm makovička je zlatem pozlacená je,
vám přemilé hospodáři, darována je.

V tomto věnce jedna ruža pěkně červená,
do něho ju zaplitala panna svobodná.
Dež ju tam zaplitala, pod stromečkem seděla,
dež sme se k vám obírali náš hospodáři.

Žnečka: 2 : Pantáto a panimámo,
venzte si od nás malé dáreček,
tento zelené věneček,
keré sme ovile z polního kviti,
abe vám pán Buh dal hojnyho žiti.
Do toho věnce dale sme kláske,
abe belo meze nama porát dost láske,
a kolek v tem kláske je zrneček,
tolek ať z kope je mřeček.

Žnečka 3: S tímto věncem přenášime
požehnání do dědine.
Ať pán Buh každé rok
naděli rose nebeské,
hojnost orode zemské,
tepločko, slonečka,
radosť do srdečka,
všeckém dlhy leta,
ve štěstí ožáti světa.
Za letoši órodo Páno Boho děkojeme
a vám, hospodáři, přejeme všecke hezky.
/předání věnce/

Chasa: Ať žejó náš rehtář, ať žejó naši hespodáři!

Rehtář: Chaso, stráci, tetke!

Odšlale ste mě radosttémto dárečkem. Přejal sem ho z vašéch rek za celé obec. Belo hodně peto, než nám orestle na polo klase, kery ste dale do věnce. Dnes još máme órodo pod střechó. Pán Buh zaplať všem, keři se o to přečánile. A dež teda nám žně dobře dopadle, toš dues bodem veseli. Odpostime si všecke sósedsky nezhode a po našem si zatancujeme. Toš, mezekanti, vesele!

Tanec: Hebičková
